

หลักการธรรมาภิบาลที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี*

STUDENTS' SATISFACTION WITH THE BACHELOR
GOOD GOVERNANCE PRINCIPLES AFFECTING THE EFFECTIVENESS OF
THE ADMINISTRATION OF SUB-DISTRICT MUNICIPALITIES IN
PATHUM THANI PROVINCE

ธนกฤต โพธิ์เงิน¹, กัญจนณัฏฐ์ สังข์นาค² และ พรพรรณ กสิบุตร³

Thanakrit Pho-ngurn¹, Kanchanat Sangnak² and Pompan Kasibutr³

¹⁻³รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

¹⁻³ Faculty of Political Science, Pathum Thani University, Thailand

Corresponding author E-mail: Dr_thanakrit@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารงาน 2) วิเคราะห์หลักการธรรมาภิบาล ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงาน 3) เสนอแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นวิจัยแบบผสมวิธี กรอบแนวคิดใช้ของ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ และกวลิตและเออร์วิค กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 332 คน สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 16 คน เครื่องมือได้แก่ และแบบสัมภาษณ์แบบสอบถาม นำข้อมูลคุณภาพมาวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท สถิติได้แก่ แจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับประสิทธิผลการบริหารงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดองค์การมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการจัดบุคคลเข้าทำงาน ด้านการ

* Received 7 March 2024; Revised 21 April 2024; Accepted 28 April 2024

รายงานผลการปฏิบัติงาน ด้านการประสานงาน งบประมาณ ด้านการวางแผน และ ด้านการสั่งการหรืออำนวยการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) ผลการวิเคราะห์หลักธรรมาภิบาล พบว่า ตัวแปรจำนวน 7 ตัว ได้แก่ หลักความพร้อมที่จะรับผิดชอบ หลักการกระจายอำนาจ หลักมุ่งเน้นฉันทามติ หลักนิติธรรม หลักความเสมอภาค หลักการมีส่วนร่วม หลักความโปร่งใส หลักประสิทธิภาพ หลักการตอบสนอง และหลักประสิทธิผล ร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ ร้อยละ 60.7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการบริหารงาน อบต. องค์การมีวิธีประหยัดทรัพยากรที่ส่งผลให้ประหยัดต้นทุน การจัดทำโครงการต่าง ๆ ประชาชนได้ประโยชน์คุ้มค่าและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรม เน้นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการรายงานและการประเมินผลภายในและภายนอกขององค์การ

คำสำคัญ: หลักธรรมาภิบาล, ประสิทธิผลการบริหารงาน, องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี

Abstract

The objectives of this research article are to 1) study the level of administrative effectiveness 2) analyze the principles of good governance. Affects the effectiveness of administration and 3) proposes guidelines for developing the effectiveness of administration of the Subdistrict Administrative Organization. It is mixed methods research. Conceptual framework for using Office of the Public Sector Development Commission and Gulick and Erwick A sample group of 332 people interviewed 16 district chiefs/community leaders. The tools included: Interviews and questionnaires and qualitative data were analyzed for content. Statistics include frequency distribution, percentage, mean, standard deviation. and multiple regression analysis.

The results of the research found that 1) the level of administrative effectiveness Overall, it is at a high level. When considering each aspect in

order of average values from highest to lowest, it was found that all 7 aspects were at a high level, namely the organizational aspect with the highest average value, followed by the aspect of organizing people to work. Performance reporting Coordination, budgeting, planning, and ordering or administration. has the lowest average 2) The results of the analysis of good governance principles found that there were 7 variables, including the principle of readiness to accept responsibility. Principles of decentralization the principles focus on consensus, the rule of law, and the principle of equality. Participation principles of transparency efficiency principles Response principle and effectiveness principles Together they can predict the administrative effectiveness of the Subdistrict Administrative Organization at 60.7 percent with statistical significance at the .05 level and 3) guidelines for developing the administrative effectiveness of the Subdistrict Administrative Organization. The organization has ways to save resources that result in cost savings. Creating various projects brings worthwhile benefits to the people and publicizes them for people to participate in the activities. Emphasizes the importance and necessity of internal and external reporting and evaluation of the organization.

Keywords: Good Governance, Administrative Effectiveness, Subdistrict Administrative Organization in Pathum Thani Province

บทนำ

การบริหารการปกครองของประเทศไทยตามโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดิน ประกอบด้วยการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ที่ผ่านมาการบริหารการปกครองของไทยมักรวมศูนย์อำนาจไว้ที่การบริหารราชการส่วนกลาง ทำให้การปกครองท้องถิ่นของไทยมีความอ่อนแอ และส่งผลให้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มี

ประสิทธิภาพ ไม่สามารถสนองต่อการแก้ไขปัญหาให้กับท้องถิ่นได้มากนัก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยมีลักษณะที่ไม่เหมือนกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีขนาดและรายได้ที่แตกต่างกัน การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขนาดที่แตกต่างกันนั้น ทำให้ระดับความใกล้ชิดกับประชาชนก็แตกต่างกัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่มีระดับความใกล้ชิดกับประชาชนน้อยกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลเป็น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กที่สุด จึงมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการพัฒนาตำบล การตรวจสอบการกำกับดูแลได้ง่ายที่สุด ตลอดจนเป็นเวทีประชาธิปไตยของประชาชนในการระดมความรู้และความคิด การตัดสินใจ วางแผนพัฒนา การดำเนินการ และการระดมทุน ทรัพยากร เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่นของตนเองที่มีทั้งความเหมาะสมเชิงโครงสร้างขององค์กรและการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยสรุปองค์การบริหารส่วนตำบลมีคุณค่าต่อการพัฒนาการเมืองและประชาธิปไตย ดังนี้ 1) เป็นเวทีประชาธิปไตยของประชาชนในการเลือกสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นเข้าไปใช้อำนาจในการบริหารจัดการ การตัดสินใจในการจัดสรรงบประมาณ รายได้ ทรัพย์สิน และการระดมทุนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น 2) ก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านการเมืองในเรื่องของการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นในระดับตำบล การพัฒนาทางการบริหารของประชาชนโดยให้ประชาชนเป็นผู้บริหารให้เกิดความก้าวหน้าของชุมชนตนเอง ตามนโยบายการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นในการบริหารกิจการของตำบล ทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม 3) ส่งเสริมการใช้สิทธิและหน้าที่ของพลเมืองในการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่นและตรวจสอบการทำงาน และการใช้สิทธิเข้าชื่อถอดถอนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่โปร่งใส ตามบทบาทหน้าที่ในการเลือกตั้ง กำกับควบคุม ตรวจสอบ และการถอดถอนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่โปร่งใส องค์การบริหารส่วนตำบลยังเป็นรูปแบบการปกครองที่สะท้อนการกระจายอำนาจให้หน่วยการปกครองพื้นฐานของประเทศ โดยแท้จริง อันเป็นการสนองตอบต่อนโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นของรัฐบาลที่จะให้อำนาจการบริหารงานแก่หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถบริหารงานที่แก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นด้วยตนเองตามอำนาจหน้าที่ และมีอิสระในการตัดสินใจในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในท้องถิ่น ในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากเลือกตั้งทั้งหมด และองค์การบริหารส่วนตำบลยังมีฐานะเป็นนิติบุคคลจึงมีความสามารถในการทำนิติกรรมสัญญาโดยไม่ต้องผ่านทางราชการ เป็นผลทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีความคล่องตัวในการ

ดำเนินการ ขณะเดียวกันองค์การบริหารส่วนตำบลยังสามารถจัดเก็บภาษีได้มากขึ้นกว่าเดิม และผู้บริหารก็มีขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่มากขึ้น มีผลทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถสนองต่อการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้มากขึ้น อันทำให้ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีความพึงพอใจ นอกจากนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่ชนบทมีส่วนสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ในเขตความรับผิดชอบทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งยังเป็นหน่วยปฏิบัติการเชื่อมเครือข่ายหน่วยงานราชการต่าง ๆ ให้ทำงานหรือบริการประชาชนในพื้นที่อย่างมีบูรณาการ (สถาบันพระปกเกล้า, 2547)

ประสิทธิผลขององค์การหมายถึง ระดับที่คนงานสามารถปฏิบัติงานได้บรรลุเป้าหมายได้มากน้อยเพียงใด (ติน ปรัชญพฤทธิ์, 2552) และ Daft (2001) กล่าวว่าประสิทธิผลขององค์การตามแนวคิดทรัพยากร (resource-based approach) หมายความว่าหมายถึง องค์การที่ประสบความสำเร็จทรัพยากรที่มีคุณค่าใช้ ประโยชน์จากทรัพยากรนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้ให้คำจำกัดความของประสิทธิผลของ องค์การตามแนวคิดกระบวนการภายใน (internal process approach) หมายความว่า หมายถึง องค์การที่มีการจัดการภายในที่ดีมีสุขภาพและทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและราบรื่นสมาชิกในองค์การมี ความสุขและพึงพอใจกับองค์การ หน่วยงานต่าง ๆ ในองค์การสามารถประสานการทำงานซึ่งกันและกันได้ดี ส่งเสริมให้ได้ผลผลิตสูง

ธรรมาภิบาลเป็นแนวคิดที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นหลักการที่เกื้อหนุนสังคมประชาธิปไตย โดยมีการเสนอและกล่าวถึงแนวคิดนี้อย่างกว้างขวาง ตัวอย่างที่เห็นอย่างเป็นรูปธรรมคือ กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2540 ที่ใช้ในขณะนั้น ได้บัญญัติมาตราต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับหลักธรรมาภิบาล หากมีการนำแนวคิดธรรมาภิบาลไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลโดยประชาชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องและระบบบริหารของรัฐบาลมีความยุติธรรมและเป็นที่น่าเชื่อถือทั้งในและต่างประเทศ อีกทั้งนำไปสู่การลดการทุจริตซึ่งเป็นปัญหาเรื้อรังของบ้านเมืองได้ (บุษบง ชัยเจริญวัฒนะ และบุญมี ลี, 2544) หมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา ๗๖ รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐบาลอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐ ต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะ

และการใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน รวมตลอดทั้งพัฒนา เจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีทัศนคติเป็นผู้ให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ไม่เลือกปฏิบัติ และปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐพึงดำเนินการให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นไป ตามระบบคุณธรรม โดยกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการป้องกันมิให้ผู้ใดใช้อำนาจ หรือกระทำการ โดยมิชอบที่เป็นการก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ หรือกระบวนการ แต่งตั้งหรือการพิจารณา ความดีความชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (รัฐธรรมนูญ, 2560)

พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 บังคับใช้แล้วนั้นพบว่ามีการร้องเรียน และตรวจพบการทุจริต คอร์รัปชันหลายรูปแบบในองค์การบริหารส่วนตำบล ด้วยเหตุดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาขึ้นในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเหตุในการบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นหย่อนประสิทธิภาพในการบริหารไม่สามารถพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าตามเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจ ส่งผลให้สังคมเกิดความเคลือบแคลงใจในกระบวนการกระจายอำนาจ ซึ่งปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นปัญหาที่ ฝังรากลึก และมีมาช้านานแล้วจนทำให้เราชินกับคำดังกล่าว และไม่ได้คิดถึงผลเสียที่นอกจากจะทำให้สูญเสียงบประมาณของแผ่นดินไปอย่างที่ไม่ควรจะเสียแล้ว แต่อาจคาดไม่ถึงว่าปัญหาทุจริตคอร์รัปชันนั้นได้ทำลายทั้งสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของเราได้ทีเดียว นอกจากนี้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน ความไม่โปร่งใสในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่ได้ผ่านการร้องเรียน หรือไม่ได้รับการตรวจสอบจากหน่วยงานต่าง ๆ ก็ยังมีอีกมากซึ่งล้วนแต่เป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไขโดยด่วน เช่น ปัญหาด้านการบริหารซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการสร้างความเป็นธรรมาภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบล เช่น 1) การแบ่งแยกบทบาทและภารกิจระหว่างสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้แต่ละฝ่ายไม่ปฏิบัติตามขอบเขต อำนาจหน้าที่ของตน ซึ่งเป็นเหตุที่ทำให้เกิดความขัดแย้งในองค์การบริหารส่วนตำบล 2) สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่เข้าใจบทบาท และหน้าที่ของกิจการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ต้องดำเนินการ ทั้งในเรื่องกฎ ระเบียบข้อบังคับ การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล การควบคุมการประชุมสภา การหาข้อมูลสนับสนุนการประชุมของสมาชิกสภา รวมทั้ง การจัดบันทึกรายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งยังขาดการบันทึกอย่างเป็นทางการ และถูกต้อง สภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางแห่งมีการแก้ไขรายงานการประชุมโดยไม่ถูกต้องตามระเบียบ และข้อบังคับ ลักษณะปัญหานี้จะเกิดกรณีปัญหาความ

ถูกต้องตามกฎหมาย ถ้ารายงานประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีผลต่อมติของสภาที่เกี่ยวกับการอนุมัติการอนุญาต การให้ความเห็นชอบในกิจการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบล 3) คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ขาดทักษะในการบริหารจัดการองค์การ องค์การบริหารส่วนตำบลบางแห่ง คณะกรรมการบริหาร โดยเฉพาะประธานกรรมการบริหารที่เคยเป็นกำนัน บริหารงานแบบอำนาจนิยม บริหารตามใจตัวเองและพวกพ้อง ไม่ยึดกฎ ระเบียบ และข้อบังคับในการบริหาร โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องการเงิน การคลัง การบัญชี การจัดซื้อ – จัดจ้าง หากปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่บรรจุใหม่ขาดประสบการณ์ทางการบริหาร มักจะตกอยู่ใต้อำนาจการบริหารแบบอำนาจนิยมของคณะกรรมการบริหาร หรือไม่ก็มีความขัดแย้งกับปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างรุนแรง และ 4) ปัญหาการบริหารภายใต้กฎหมาย และระเบียบปฏิบัติที่มีมาก ยุ่งยาก ซับซ้อน จนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหรือแม้แต่พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (บรรจุใหม่) ไม่สามารถสร้างความเข้าใจกับกฎระเบียบต่าง ๆ ได้ เป็นเหตุให้การปฏิบัติงานมีความบกพร่องและผิดกฎหมาย ผิดระเบียบในหลาย ๆ เรื่อง โดยเฉพาะเรื่องการเงิน การบัญชี การพัสดุ (โกวิทย์ พวงงาม, 2539)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเรื่อง หลักธรรมาภิบาลที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลและส่งเสริมความเป็นธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี
2. วิเคราะห์หลักธรรมาภิบาล ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี
3. เสนอแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี

สมมติฐานของการวิจัย

1. หลักธรรมาภิบาล หลักประสิทธิภาพ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี
2. หลักธรรมาภิบาล หลักประสิทธิภาพ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี
3. หลักธรรมาภิบาล หลักการตอบสนอง มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี
4. หลักธรรมาภิบาล หลักความพร้อมที่จะรับผิดชอบ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี
5. หลักธรรมาภิบาล หลักความโปร่งใส มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี
6. หลักธรรมาภิบาล หลักการมีส่วนร่วม มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี
7. หลักธรรมาภิบาล หลักการกระจายอำนาจ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี
8. หลักธรรมาภิบาล หลักนิติธรรม มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี
9. หลักธรรมาภิบาล หลักความเสมอภาค มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี
10. หลักธรรมาภิบาล หลักมุ่งเน้นฉันทามติ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี
11. หลักธรรมาภิบาล มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “หลักธรรมาภิบาล ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี” ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (mixed methods research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและเสริมด้วยการวิจัยแบบคุณภาพ โดยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1.1 ประชากร ได้แก่ พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 6 อำเภอ 35 องค์การบริหารส่วนตำบล มีประชากร จำนวน 2,410 คน (สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี, 2565)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้คำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้วิธีเปิดตารางของเครซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970:608) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 332 คน และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

1.3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 16 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. นายอำเภอ จำนวน 6 คน
2. ผู้นำชุมชน จำนวน 10 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ เครื่องมือแบบสอบถาม (questionnaire) ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ และข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง รายได้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ 1.ด้านการวางแผน 2.ด้านการจัดองค์การ 3.ด้านการจัดบุคคลเข้าทำงาน 4.ด้านการสั่งการหรืออำนวยการ 5.ด้านการประสานงาน 6.ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน 7. ด้านงบประมาณ

ตอนที่ 3 หลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 10 หลัก ได้แก่ 1.หลักประสิทธิภาพ 2.หลักประสิทธิผล 3.หลักการตอบสนอง 4.หลักความพร้อมที่จะรับผิดชอบ 5.หลักความโปร่งใส 6.หลักการมีส่วนร่วม 7.หลักการกระจายอำนาจ 8.หลักนิติธรรม 9.หลักความเสมอภาค 10.หลักมุ่งเน้นฉันทามติ

คำถามเป็นคำถามเชิงบวก (Positive) คือ คำถามสนับสนุน โดยแบบสอบถามส่วนนี้มีลักษณะของข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert Scale) กำหนด

น้ำหนักคะแนน (scoring) ของตัวเลือกสำหรับแบบสอบถามที่เป็นเชิงบวก ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543)

ระดับประสิทธิผลการบริหารงาน	ค่าคะแนนเชิงบวก	ค่าคะแนนเชิงลบ
ระดับประสิทธิผลการบริหารงานมากที่สุด	5	1
ระดับประสิทธิผลการบริหารงานมาก	4	2
ระดับประสิทธิผลการบริหารงานปานกลาง	3	3
ระดับประสิทธิผลการบริหารงานน้อย	2	4
ระดับประสิทธิผลการบริหารงานน้อยที่สุด	1	5

กำหนดวิธีการแปลความหมายของข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาโดยใช้ค่าเฉลี่ยประชากรและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร และกำหนดความหมายตามขอบเขตของค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนน	ระดับประสิทธิผลการบริหารงาน
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.80 หมายถึง	ระดับประสิทธิผลการบริหารงานน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 – 2.60 หมายถึง	ระดับประสิทธิผลการบริหารงานน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 – 3.40 หมายถึง	ระดับประสิทธิผลการบริหารงานปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 – 4.20 หมายถึง	ระดับประสิทธิผลการบริหารงานมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 – 5.00 หมายถึง	ระดับประสิทธิผลการบริหารงานมากที่สุด

การทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient) สำหรับการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยทั่วไปอาจใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่า r	ระดับความสัมพันธ์
.90 – 1.00	มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
.70 – .90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
.50 – .70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
.30 – .50	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

.00 – .30

มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

เครื่องหมาย+,- หน้าตัวเลขสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะบอกถึงทิศทางของความสัมพันธ์ โดยที่หาก

r มีเครื่องหมาย + หมายถึงการมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกัน (ตัวแปรหนึ่งมีค่าสูง อีกตัวแปรหนึ่งจะมีค่าสูงไปด้วย)

r มีเครื่องหมาย - หมายถึงการมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางตรงกันข้าม (ตัวแปรหนึ่งมีค่าสูง อีกตัวแปรหนึ่งจะมีค่าต่ำ)

การวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ให้ข้อมูล

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้ได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและได้ข้อมูลตามความเป็นจริง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 ขอความอนุเคราะห์ เพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ฉบับที่ 2 ขอความร่วมมือจากองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบเครื่องมือ (try out)

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 332 ชุด พร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ เพื่อขอความอนุเคราะห์จากบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยจัดส่ง และขอรับคืนทางไปรษณีย์ และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3. พิจารณาความสมบูรณ์แบบสอบถามที่ได้รับคืนทำการลงรหัสนำข้อมูลไปวิเคราะห์ข้อมูล

4. การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยเริ่มจากการนำหนังสือขออนุญาตทำการสัมภาษณ์ ด้วยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยขออนุญาตผู้ให้สัมภาษณ์ในการจัดบันทึก ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 30-50 นาที และรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์เชิงบูรณาการต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการประมวลผลข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนแต่ละฉบับ

2. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 การวิจัยสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2.2 การวิจัยระดับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี

วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบกับเกณฑ์

2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของหลักธรรมาภิบาล ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างข้อสรุปในการวิจัย เชิงคุณภาพ ซึ่งส่วนใหญ่ข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์จะเป็นข้อความบรรยาย (Descriptive) ซึ่งได้จากการสังเกต สัมภาษณ์และการจัดบันทึก

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach)

2. สถิติพื้นฐาน ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย Mean ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Standard deviation (S. D.)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบความสัมพันธ์ใช้การวิเคราะห์สมการถดถอย หรือสมการพยากรณ์หลักธรรมาภิบาล ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี วิธีที่เหมาะสมที่สุดเป็นวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยอาศัยตัวแปรอิสระเป็นตัวแปรพยากรณ์ใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีการเลือกแบบคัดเลือกเข้า(Enter Method) ตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้าสมการ

ผลการวิจัย

1) ระดับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี

ภาพรวม

N=332

ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน ตำบล	ระดับประสิทธิผลการบริหารงาน			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านการวางแผน	3.96	0.41	มาก	6
2. ด้านการจัดองค์การ	4.09	0.43	มาก	1
3. ด้านการจัดบุคคลเข้าทำงาน	4.05	0.47	มาก	2
4. ด้านการสั่งการหรืออำนวยการ	3.94	0.49	มาก	7
5. ด้านการประสานงาน	4.02	0.47	มาก	4
6. ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน	4.06	0.40	มาก	3
7. ด้านงบประมาณ	4.03	0.40	มาก	5
ภาพรวม	4.02	0.33	มาก	

พบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดองค์การ ($\bar{X} = 4.09$) ด้านการจัดบุคคลเข้าทำงาน ($\bar{X} = 4.05$) ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.06$) ด้านการ

ประสานงาน ($\bar{X} = 4.02$) ด้านงบประมาณ ($\bar{X} = 4.03$) ด้านการวางแผน ($\bar{X} = 39.41$) และ ด้านการสั่งการหรืออำนวยการ ($\bar{X} = 3.94$)

2) วิเคราะห์หลักธรรมาภิบาล ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี

	unstandardized		standardized	T	Sig.
	coefficients		coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
(ค่าคงที่)	1.818	.332		8.753	.000*
หลักความพร้อมที่จะรับผิดชอบ(x_4)	1.893	.316	2.138	6.572	.000*
หลักความโปร่งใส(x_5)	1.124	.306	1.394	4.514	.001*
หลักการกระจายอำนาจ(x_7)	1.311	.289	1.372	6.331	.000*
หลักมุ่งเน้นฉันทามติ(x_{10})	1.209	.302	1.359	6.801	.000*
หลักประสิทธิภาพ(x_2)	1.192	.264	1.308	3.525	.001*
หลักนิติธรรม(x_8)	1.167	.245	1.197	3.657	.000*
หลักการตอบสนอง(x_3)	.889	.253	1.171	2.025	.002*
หลักความเสมอภาค(x_9)	1.017	.270	1.022	4.141	.000*
หลักการมีส่วนร่วม(x_6)	1.008	.261	1.014	3.216	.000*
หลักประสิทธิผล(x_1)	.774	.234	.884	3.291	.003*
R=.892 R ² = .607 Ad R ² = F= 118.449 Sig. = .000*					
.806					

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พบว่า สมการเชิงเส้นของหลักธรรมาภิบาล ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี สามารถพยากรณ์ได้ ร้อยละ 60.07 (Ad R²= .806) ซึ่งเรียงลำดับการเข้าสู่สมการได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 คือ หลักความพร้อมที่จะรับผิดชอบ (x_4) ซึ่งมีค่าที่ เท่ากับ 6.572 ลำดับที่ 2 คือ หลักความโปร่งใส (x_5) ซึ่งมีค่าที่ เท่ากับ 4.514 ลำดับที่ 3 คือหลักการกระจายอำนาจ (x_7) ซึ่งมีค่าที่ เท่ากับ 6.331 ลำดับที่ 4 คือหลักมุ่งเน้นฉันทามติ (x_{10}) ซึ่งมีค่าที่ เท่ากับ 6.801 ลำดับที่ 5 คือหลักประสิทธิภาพ (x_2) ซึ่งมีค่า ที่ เท่ากับ 3.525 ลำดับที่ 6 คือ หลักนิติธรรม (x_8) ซึ่งมีค่า ที่เท่ากับ 3.657 ลำดับที่ 7 คือ หลักการตอบสนอง (x_3) ซึ่งมีค่าที่ เท่ากับ 2.025 ลำดับที่ 8 คือ หลักความเสมอภาค (x_9) ซึ่งมี ค่าที่ เท่ากับ 4.141

ค่าที่เท่ากับ 4.141 ลำดับที่ 9 คือ หลักการมีส่วนร่วม (x_6) ซึ่งมีค่าที่ เท่ากับ 3.216 ลำดับที่ 10 คือหลักประสิทธิภาพ (x_1) ซึ่งมีค่า ที่ เท่ากับ 3.291 มีความสัมพันธ์เท่ากับ .892 ($R = .892$) และมีค่าสถิติทดสอบเอฟเท่ากับ 118.449 ($F = 118.449$) ค่า $R^2 = .607$ ซึ่งแสดงคะแนนดิบสมการได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 1.818 + 1.008(x_6) + 1.017(x_9) + 1.312(x_7) + 1.209(x_{10}) + 1.311(x_7) + 1.893(x_4) + 1.124(x_5) + 1.192(x_{10}) + .889(x_3) + .774(x_1)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$\hat{Z} = 2.138(x_4) + 1.394(x_5) + 1.372(x_7) + 1.359(x_{10}) + 1.308(x_2) + 1.197(x_8) + 1.171(x_3) + 1.022(x_9) + 1.014(x_6) + .884(x_1)$$

3) แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี องค์การบริหารส่วนตำบลมีวิธีการจัดการประหยัดทรัพยากรที่ส่งผลให้ประหยัดต้นทุน การจัดทำโครงการต่าง ๆ ประชาชนได้ใช้ประโยชน์จากโครงการอย่างคุ้มค่า (Value for money) โดยมุ่งเน้นสร้างความพึงพอใจในการให้บริการและคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholders) ต้องมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจให้บุคลากร และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วม (participation) กิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มากที่สุด คณะผู้บริหาร และสมาชิกสภา ปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักของประโยชน์ส่วนรวม พนักงานเจ้าหน้าที่บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งจัดคนเข้าทำงานตามกรอบที่ระบุไว้ในแผนบุคลากร ตรงตามตำแหน่ง และส่งเสริมการฝึกอบรมและการศึกษาให้แก่บุคลากร เน้นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการรายงานและการประเมินผลภายในและภายนอกขององค์การบริหารส่วนตำบล

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง “หลักธรรมาภิบาลที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี” พบประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสำคัญการบริหารจัดการงบประมาณใช้จ่ายอย่างคุ้มค่าเป็นไปตามระเบียบ มีการวางแผน

งานที่เป็นระบบรวมทั้งการบริหารงานบุคคลยึดหลักธรรมาภิบาล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนกฤต โพธิ์เงิน (2556) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลมีผลต่อ ประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดปทุมธานี ผลสำรวจ ความคิดเห็นพบว่า 1) การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลใน เขตจังหวัดปทุมธานี โดยรวมคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.02 เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยที่สุด อันดับแรก คือหลักการมีส่วนร่วม รองลงมา คือ หลักคุณธรรม และ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือหลักนิติธรรม และหลักความ รับผิดชอบ 2) ประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดปทุมธานี โดยรวมคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านตามลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยที่สุด อันดับแรก คือ ความสามารถในการสร้างความพึงพอใจ รองลงมา การพัฒนาองค์กร และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผลลัพธ์การดำเนินการ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า

1) ด้านการจัดองค์การ ($\bar{X} = 4.09$) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารมีความรอบรู้เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลกำหนดหน้าที่ขอบเขตงาน มอบหมายงาน ให้เจ้าหน้าที่ ผู้ที่ปฏิบัติงานชัดเจนเหมาะสมกับตำแหน่งและความสามารถสามารถทำให้งานบรรลุเป้าหมาย ตามวัตถุประสงค์ขององค์การ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณธีวิชญ์ วรชาติตรีจันทร์ ธนกฤต โพธิ์เงิน และ วิทยา สุจริตธนารักษ์ (2566) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตาม หลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีของกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ด้านไม่มีขั้นตอนในการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน ด้านมีการติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ ด้านประชาชนได้รับความอำนวยความสะดวกและ ได้รับการตอบสนองต่อความต้องการ ด้านมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของ รัฐ ด้านเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ และด้านมีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทัน ต่อสถานการณ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารงาน พบว่า ปัจจัยด้าน ความสำเร็จ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านสถานภาพและ ด้านสถานการณ์ ร่วมกันพยากรณ์การ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ได้ร้อยละ 34.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3. แนว ทางการพัฒนาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีต้องจัดโครงการอบรมคุณธรรมจริยธรรมให้กับ

ข้าราชการอย่างสม่ำเสมอและ ต้องการพัฒนาความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำงานตลอดเวลา

2) ด้านการจัดบุคคลเข้าทำงาน ($\bar{X} = 4.05$) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหาร ยึดกรอบการจัดอัตรากำลัง การสรรหา การพัฒนาและการใช้บุคลากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตามกรอบที่วางไว้ทำให้การบริหารจัดการคล่องตัวเกิดประโยชน์สูงสุด ตามหลักที่ว่า “Put right man into the right job” ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพรรณ กสิบุตร ธนกฤต โพธิ์เงินและ วิทยา สุจริตธนารักษ์(2566) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารท้องถิ่นในจังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักการมีส่วนร่วมด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักนิติธรรม และด้านหลักความคุ้มค่า มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ พบว่า ปัจจัยด้านภาวะผู้นำด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านภาวะผู้นำด้านการศึกษา ด้านภาวะผู้นำด้านเชิงสัญลักษณ์ และ ด้านภาวะผู้นำด้านวัฒนธรรมร่วมกัน อธิบายการบริหารงานของผู้บริหารท้องถิ่นได้ ร้อยละ 51.8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) แนวทางการพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ต้องพัฒนาองค์ความรู้ตลอดเวลา และประพัตติตนเป็นแบบอย่างที่ดีโปร่งใสมีคุณธรรม ประชุมชี้แจงการปฏิบัติงานองค์กรให้ทราบโดยทั่ว

3) ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.06$) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะผู้บริหารประชุมบุคลากรทุกฝ่ายเพื่อกำหนดการเสนอผลการรายงานเป็นช่วงระยะเวลาที่แน่นอน เพื่อป้องกันการงานซ้ำซ้อนและ ไม่เป็นระบบ ทำให้ง่ายต่อการตรวจสอบงานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทุกฝ่ายทราบผลการปฏิบัติงานในฝ่ายของตนว่าต้องแล้วเสร็จเมื่อใด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาศิริ ทองหล่อ, ธนกฤต โพธิ์เงิน และ วิทยา สุจริตธนารักษ์ (2566) ได้วิจัยเรื่อง กลยุทธ์การนำนโยบายการบริหารกิจการคณะสงฆ์สู่การปฏิบัติที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของพระสังฆาธิการในอำเภอวัดสิงห์จังหวัดชัยนาท ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ด้านหลักการมีส่วนร่วมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านหลักคุณธรรมด้านหลักความ

รับผิดชอบด้านหลักความคุ้มค่า ด้านหลักความโปร่งใสและ ด้านหลักนิติธรรม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) ผลการวิเคราะห์กลยุทธ์การนำนโยบายการบริหารกิจการคณะสงฆ์ พบว่า ปัจจัยด้านการปกครอง ด้านการศึกษาสงเคราะห์และ ด้านการสาธารณูปการ ร่วมกันพยากรณ์การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ได้ ร้อยละ 89.7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) แนวการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลในอำเภอวัดสิงห์ ต้องจัดโครงการพัฒนาความรู้ทักษะผู้บริหารให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ต้องยึดหลักความเสมอภาค มีความยุติธรรม ติดตามตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน

4) ด้านการประสานงาน ($\bar{X} = 4.02$) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารให้ความสำคัญกับความสามัคคีในหมู่คณะ สร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีรวมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดี ทำให้องค์กรการการจัดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างฝ่ายหรือ หน่วยงานต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนารถ เล็กเลอลินธุ์ (2560) ได้วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารตามความคิดเห็นของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านงบประมาณ ด้านการจัดบุคคลเข้าทำงาน ด้านการประสานงาน ด้านการวางแผน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน ด้านการสั่งการหรืออำนวยการ และด้านการจัด

5) ด้านงบประมาณ ($\bar{X} = 4.03$) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารผ่านการอบรมด้านงบประมาณยึดระเบียบในการจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริหารงานในแต่ละส่วนมีระเบียบปฏิบัติชัดเจน นโยบายในการบริหารยึดความคุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน เน้นย้ำความถูกต้องตามระเบียบการใช้ภาษีของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพจน์ บุญวิเศษ (2561) ได้วิจัยเรื่องประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่า ประสิทธิผลในการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยแวดล้อมภายในทางการบริหารที่ส่งผล ต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร ด้านกลยุทธ์ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ ด้านระบบการปฏิบัติงาน ด้านค่านิยมร่วมอยู่ในระดับมาก

ที่สุด ปัจจัยแวดล้อมภายนอกทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยทางนโยบายและการเมือง อยู่ในระดับมาก

6) ด้านการวางแผน ($\bar{X} = 39.41$) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะผู้บริหารจัดประชุมบุคลากรเพื่อจัดการวางแผนโครงการ แผนปฏิบัติการ รวมทั้ง วิถีปฏิบัติการไว้ล่วงหน้า เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของงาน ตามภารกิจขององค์การเกิดความคล่องตัวทุกฝ่าย จัดเตรียมทรัพยากรตามบทบาทหน้าที่ จึงทำให้กิจกรรมเกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่ากับเม็ดเงินที่ใช้จ่ายไปกับนโยบายต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนกฤต โพธิ์เงิน (2556) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดปทุมธานี ผลสำรวจความคิดเห็นพบว่า 1) การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดปทุมธานี โดยรวมคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.02 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยที่สุด อันดับแรก คือหลักการมีส่วนร่วม รองลงมา คือ หลักคุณธรรม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือหลักนิติธรรม และหลักความรับผิดชอบ 2) ประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดปทุมธานี โดยรวมคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยที่สุด อันดับแรก คือ ความสามารถในการสร้างความพึงพอใจ รองลงมา การพัฒนาองค์การ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผลลัพธ์การดำเนินการ

7) ด้านการสั่งการหรืออำนวยการ ($\bar{X} = 3.94$) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีภาวะความเป็นผู้นำหรือ มีความเป็นผู้บริหารมืออาชีพ ทำให้การบริหารองค์การเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล เกิดแรงจูงใจของบุคลากรในการปฏิบัติงาน กิจกรรมต่าง ๆ บรรลุผลตามวัตถุประสงค์คุ้มค่ากับงบประมาณ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันดี ยวงเงิน (2561) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสิงห์บุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการคำนึงถึงปัจเจกบุคคล ด้านการกระตุ้นให้ใช้ปัญญา 2) ประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ภาพรวม พบว่า อยู่ใน

ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านสาธารณูปโภคชุมชน ด้านการบริการสาธารณสุขชุมชน ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านเศรษฐกิจ 3)ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสิงห์บุรี พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสิงห์บุรี มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4)ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสิงห์บุรีที่ได้จากผลการสัมภาษณ์เชิงลึกฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และพนักงานส่วนตำบล เกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสิงห์บุรี พบว่ามีการดำเนินการแล้วเสร็จในงบประมาณที่กำหนดไว้ซึ่งโครงการดำเนินการตามที่กำหนดแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งในแผนประจำปีและแผน 5 ปี ซึ่งพบว่าปัจจัยด้านการสร้างแรงบันดาลใจและด้านการคำนึงถึงปัจเจกบุคคล ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสิงห์บุรี

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า ทางการพัฒนาประสิทธิผลการบริหารงาน อบต. องค์การมีวิธีประหยัดทรัพยากรที่ส่งผลให้ประหยัดต้นทุน การจัดทำโครงการต่าง ๆ ประชาชนได้ประโยชน์คุ้มค่าและประชาชนสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรม เน้นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการรายงานและการประเมินผลภายในและภายนอกขององค์การ ส่วน **ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย** ได้แก่ 1) ด้านการบริหารจัดการ ผลการวิจัยพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรเพิ่มศักยภาพความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และความคิดสร้างสรรค์ในทางบวกเกี่ยวกับเกณฑ์ประสิทธิผลการบริหารงานแก่บุคลากร เพื่อปฏิบัติงานกิจกรรมด้านต่าง ๆ แก่ประชาชนเกิดประสิทธิผล ควรมีการจัดทำแผนปฏิบัติการฝึกอบรม และการพัฒนาบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับหลักประสิทธิผลการบริหารงานให้ครอบคลุมแต่ละฝ่าย ตามระดับตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบ โดยเน้นความรู้ความเข้าใจบูรณาการหลักประสิทธิผลการบริหารงานทั้ง 7 ข้อให้เข้ากับการปฏิบัติหน้าที่ และสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันของ องค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งเป็นการยกระดับการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้สูงขึ้น ทำให้การทำงานตอบสนองประชาชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ 2) ด้านบุคลากร ผู้บริหารควร

สร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร ส่งเสริมในการเพิ่มทักษะศักยภาพบุคลากร เช่น การอบรมภายในและภายนอก การให้รางวัล ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงาน 3) ด้านทรัพยากร อาคารสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องใช้สำนักงาน ให้มีสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับการปฏิบัติงานมีความทันสมัยในยุคดิจิทัล และต้องจัดหากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัย **ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายปฏิบัติ** ได้แก่ 1) ด้านบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบล ต้องพัฒนาตนเองให้เหมาะสมกับงานที่รับผิดชอบ เช่น กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ มีจิตสาธารณะในงานบริการ “ประชาชน” ตอบสนองความต้องการและต้องการพัฒนาในพื้นที่ในทุกด้านให้เจริญมากยิ่งขึ้น 2) ด้านภาษีหรืองบประมาณ ต้องใช้จ่ายอย่างคุ้มค่า โปร่งใส ตรวจสอบได้ การจัดลำดับความเดือดร้อนหรือโครงการ (กิจกรรม) ใช้งบประมาณตรงกับความต้องการของประชาชน 3) ด้านประชาชนต้องเน้นย้ำให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มากที่สุด โดยการประชาสัมพันธ์ในทุกกิจกรรมหรือโครงการที่ได้รับประโยชน์และผลกระทบอย่างไร ยึดหลักความเสมอภาค เสรีภาพ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา เช่น เสี่ยงตามสาย Facebook, Line, Apps ต่าง ๆ **ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป** 1) หลักธรรมาภิบาล ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี ควรเพิ่มพื้นที่ในการวิจัย 2) หลักธรรมาภิบาล ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี ควรเพิ่มตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย 3) หลักธรรมาภิบาล ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี ควรเพิ่มเทคนิคและสถิติในการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- โกวิท พวงงาม. (2539). ศักยภาพการบริหารงานของ อบต. ปัญหาอุปสรรค. กรุงเทพมหานคร: เสมาธรรม.
- ณธีวิชญ์ วรรณชาติรัตนันท์, ธนภุต โพธิ์เงิน และ วิทยา สุจริตธนาภิรักษ์. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของกรุงเทพมหานคร. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- ติน ปรัชญพฤทธิ์. (2552). การบริหารการพัฒนา ความหมาย เนื้อหา แนวทางและปัญหา. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชนกฤต โพธิ์เงิน. (2556). ปัจจัยด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลมีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดปทุมธานี. ใน ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- บุษบง ชัยเจริญวัฒนะและบุญมี ลี. (2544). ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า.
- พรพรรณ กสิบุตร ชนกฤต โพธิ์เงินและวิทยา สุจริตนารักษ์. (2566). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารท้องถิ่นในจังหวัดนครปฐม. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- พระมหาศิริ ทองหล่อ ชนกฤต โพธิ์เงินและ วิทยา สุจริตนารักษ์. (2566). กลยุทธ์การนำนโยบายการบริหารกิจการคณะสงฆ์สู่การปฏิบัติที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของพระสังฆาธิการในอำเภอวัดสิงห์จังหวัดชัยนาท. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560
- วันดี ยวงเงิน. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสิงห์บุรี. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2547). วัดระดับการบริหารจัดการที่ดี. นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า.
- สุพจน์ บุญวิเศษ. (2561). ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. วารสารการเมืองการบริหารและกฎหมาย, 10(2), 183.
- เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์. (2560). รายงานการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี, 12(28), 187-196.
- Daft, Richard L. (2001). Essentials of Organization: Theory and Design. Ohio: South Western College.
- Krejcie, R.V. & Moran, D.W. (1970) . Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Measurement, 30(30), 607-610.